

๔๗๕ปี คณะอัครสุลินทั่วโลก

“ขอให้เธอให้กำลังใจกันและกัน
ให้ดำเนินกิจการที่ได้เริ่มมาแล้วต่อไป
ด้วยความองอาจกล้าหาญ
และในขณะเดียวกัน จงชื่นชมยินดีเถิด”

.....คำแนะนำประการสุดท้าย อัญญา เมริชี.....
ในโอกาสฉลองครบรอบ ๔๗๕ ปี คณะอัครสุลิน ทั่วโลก

พูดถึงความเก่าแก่ ๔๗๕ ปี นี้ คิดแล้วก็นานมากทีเดียว ระยะเวลาตรงกับสมัยกรุงศรีอยุธยา นานกว่าสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชเสียอีก ปีที่ อัญญา เมริชี ก่อตั้งกลุ่มสตรีคณิกนิกบุญอัครสุลินนั้น คือ ปี ค.ศ. ๑๕๗๕ ที่เมืองเบรสเซีย อยู่ทางตอนเหนือของอิตาลี ท่านก่อตั้งกลุ่มสตรีนี้ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ซึ่งตรงกับรัชสมัยของสมเด็จพระไชยราชาธิราช ค.ศ. ๑๕๓๔ - ๑๕๔๖ (พ.ศ. ๒๐๗๗ - ๒๐๘๙) ในราชวงศ์สุพรรณภูมิ กลุ่มสตรีที่ท่านรวบรวมเป็นกลุ่มนี้มีได้มีลักษณะของสถาบันนักบวช แต่เป็นกลุ่มสตรีซึ่งได้รับการเชิญชวนให้มาร่วมกันดำรงชีวิตอุทิศถวายแด่พระเจ้าอยู่ในท่ามกลางสังคมโลก โดยดำเนินชีวิตโสดไม่แต่งงาน และไม่ใช่นักบวชอยู่ในอาราม ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ใหม่ของยุคนั้น ท่านใช้เวลาในการสวดภาวนา ช่วยเหลือผู้คนตามแต่จะช่วยให้ อีกทั้งให้คำปรึกษากับคนที่มาขอคำแนะนำจากท่าน

ช่วงเวลาที่ท่านตั้งกลุ่มสตรีคณะนักบุญอูร์สุลาขึ้น ณ เมืองเบรสเซีย ซึ่งท่านอาศัยอยู่ในขณะนั้น ศักดิ์ศรีของสตรีถูกละเมิด เกิดโรคระบาด ผู้คนอดอยาก มีผู้ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ โลกในสมัยของอัญจลาเป็นช่วงของภาวะสงคราม ลัทธิล่าอาณานิคมกำลังเริ่มต้น มีการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์สมัยใหม่อย่างหนึ่ง คือ การพิมพ์หนังสือ โลกช่วงนั้น เป็นยุครุ่งโรจน์รอบรู้ อัญจลาตระหนักถึงคุณค่าความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่ควรมีต่อกันและกันอย่างถูกต้อง การมุ่งแสวงหาพระเจ้าและฟังปาพระองค์ อัญจลาเห็นว่า สตรีควรได้รับการอบรมให้ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของตนเอง และมีความรู้ทางด้านศาสนาเป็นอย่างดี

แม้ว่าท่านจะเขียนหนังสือไม่ได้ แต่ท่านอ่านหนังสือออก และที่นำสนใจอีกประการหนึ่งก็คือ ท่านมีเลขานุการเป็นผู้ชาย ที่ช่วยท่านจดบันทึกข้อเขียนของท่าน ๓ ฉบับ คือ พระวินัย คำแนะนำ และพินัยกรรม ซึ่งงานเขียนของท่านนั้น มีความลุ่มลึก และเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ท่านได้ลาโลกนี้ไปเกิดใหม่ในพระเจ้า เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ค.ศ. ๑๕๔๐

เมื่อท่านถึงแก่กรรมได้ไม่นาน คณะได้แผ่ขยายเข้าไปในประเทศฝรั่งเศส ดอนใต้ และกลุ่มสตรีคณะนี้ได้มีวิวัฒนาการจนกลายเป็นสถาบันนักบวชคณะอูร์สุลิน ซึ่งเน้นการให้การศึกษาอบรมเด็กผู้หญิง โดยเฉพาะในด้านคุณธรรมและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของสตรี

ในศตวรรษที่ ๑๗ มีอารามกว่า ๔๐๐ แห่งในประเทศฝรั่งเศส เมื่อมีการปฏิวัติประเทศฝรั่งเศส ปี ค.ศ. ๑๗๘๙ ได้มีทำลายบ้านของอูร์สุลินไปหลายแห่ง มีอูร์สุลินถูกประหารเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก

มีเรื่องสำคัญประการหนึ่งในช่วงนี้ คือ ในปี ค.ศ. ๑๖๓๕ อูร์สุลินท่านหนึ่ง แห่งเมืองตุร์ส - ฝรั่งเศส ชื่อ มารีย์เดอเล็งการ์นาชองกียาร์ด ได้เดินทางไปเป็นมิสชันนารี หรือธรรมทูตหญิงคนแรกของโลกที่ประเทศแคนาดา

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๑๘๐๗ อัญจลา ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนักบุญ ... ในระหว่างศตวรรษที่ ๑๕ มีกลุ่มคณะอูร์สุลินใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย ในยุโรป และขยายตัวไปทางอเมริกา ปัจจุบัน มีกลุ่มต่างๆ มากมาย ที่ได้เลือกถือจิตตารมณ์ของนักบุญอัญจลา เป็นหลักในการดำเนินชีวิต

เนื่องจากอารามต่างๆ ในสมัยนั้นมีความเป็นเอกเทศ ไม่ขึ้นต่อกัน แม้จะใช้จิตตารมณ์เดียวกัน ดังนั้น พระสันตะปาปาจึงมีพระดำริที่จะให้คณะนักบวชต่างๆ รวมตัวกัน และจัดการปกครองดูแลสมาชิกให้ทั่วถึงกัน วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๕๐๐ คณะนักบุญอูร์สุลาแห่งสหภาพโรมัน ได้รับการรับรองด้วยวาจาจากสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ ๑๑ จากนั้น จึงได้เริ่มจัดระบบของคณะ

ภาพมิสชันนารีซิสต่านแรกที่มาเมืองไทย

1. Sr. Raphael Vurnik (Slovenia/Yugoslavia)
2. Sr. Marie Xaveria Pirc (Slovenia/Yugoslavia)
3. Sr. Marie Agnès de Delattre (French) and
4. Marie Thérèse de L'Engant Jèsus Mertens (Belgium)

๓๘๕ ปีต่อมา มีเหตุการณ์สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้มีคณะอัครสูตินเกิดขึ้นในประเทศไทย คือ การมาครั้งแรกของกรรมทูตหญิงสี่ท่าน ล่องนาวามายังแผ่นดินสยาม เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๒๔ นำแปลก แต่จริง เพราะวันที่บรรดากรรมทูตหญิงสี่ท่านเดินทางมาถึงแผ่นดินสยามนี้ เป็นวันเดียวกับที่นักบุญอัญญาลาได้สถาปนากลุ่มสตรีขึ้นเมื่อปี ๑๕๓๕ กรรมทูตหญิงทั้งสี่มาจากสามชาติ ได้แก่ สโลเวเนีย ฝรั่งเศส และเบลเยียม ถือเป็นกลุ่มนานาชาติตั้งแต่แรกเริ่มทีเดียว ท่านเดินทางมาเริ่มงานในราชอาณาจักรสยามตามคำเชิญของ พระสังฆราชเรอเน แปร์รอส พระสังฆราชประจำประเทศไทยในสมัยนั้น ท่านทั้งสี่เริ่มทำงานอภิบาลครั้งแรกที่โรงเรียนเรยีนาโรซารีคอนแวนต์ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ติดกับวัดกาลหว่าร์ โดยดูแลเด็กกำพร้าและเด็กประจำที่นั่น และต่อมา ได้ซื้อที่ดินที่เพลินจิต และก่อตั้งโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยในปี ๑๘๒๘ อีกสี่ปีต่อมา คณะฯ ได้ขยายไปทางภาคเหนือของประเทศไทยตามที่พระสังฆ-

■ เรือเดินสมุทรที่นำมิสชันนารีซิสต่านมายังราชอาณาจักรสยามวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๒๔

ราชขอให้ไปเริ่มงานที่นั่น อูร์สุลินได้เริ่มงานก่อตั้งโรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัยในปี ค.ศ. ๑๘๑๒ ต่อมา คณะอูร์สุลินได้เริ่มงานโรงเรียนอีกแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ คือ โรงเรียนวาสุเทวี ในปี ค.ศ. ๑๘๕๕ และในปี ค.ศ. ๑๘๘๘ คณะฯ ได้ก่อตั้งบ้านปิยมาตย์ จังหวัดพะเยา ซึ่งต่อมาปรับเปลี่ยนเป็นโรงเรียนสงเคราะห์เต็มรูปแบบ

นอกเหนือจากงานที่สอนในโรงเรียนแล้ว อูร์สุลินในเมืองไทยยังรับงานด้านการ

(บน) บ้านแรกที่บริเวณวัดกาลหว่าร์
(ซ้าย) ภาพวัดกาลหว่าร์
(ล่าง) มิสชันนารีทำงานกับเด็กๆ กำพร้า

■ เริ่มงานที่มาแต่ร์เคียฯ ปี ๑๙๒๘

■ มิสซันนารีจีนรถไปเชียงใหม่

■ และบ้านหลังแรกที่สร้างที่เรยีนา

■ ไปเที่ยวกันในสมัยนั้น ด้วยการขี่หลังช้าง

■ อาคารเรียนใหม่เรยีนา

■ เริ่มงานที่วาสุเทวี ปี ๑๙๕๕

พัฒนาสังคม งานเมตตากิจต่างๆ อบรมเยาวชนที่เป็นคนพื้นที่สูง ทำงานร่วมกับองค์กรของพระศาสนจักรท้องถิ่น และระดับนานาชาติ และมีเหตุการณ์ที่น่าชื่นชมยินดีอีกประการหนึ่ง คือ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๐๑๐ คณะอัครมุขนิเทศให้การเปิดบ้านนานาชาติแห่งใหม่ที่พระตะบอง ประเทศกัมพูชา ซึ่งเป็นความร่วมมือร่วมใจของซิสเตอร์จากประเทศไต้หวัน ไทย อินโดนีเซีย และออสเตรเลีย

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๐๑๐ จึงเป็นปีสำคัญสำหรับอัครมุขนิเทศทุกคนทั่วโลก ที่จะขอบพระคุณพระเจ้า สำหรับกิจการต่างๆ ที่พระองค์ได้ทรงริเริ่มในตัวของคุณสาวของนักบุญอัญญาทุกคน กิจการต่างๆ นั้น ไม่ใช่ความสำเร็จของเรา แต่เป็นงานที่พระมอบให้เราทำ ตามคตินิพนธ์ของคณะที่ว่า **“สิริโรจนการแต่พระเจ้าพระองค์เดียว”**

ขอเชิญชวนทุกท่านในแคว้นอัครมุขนิเทศ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ได้ตระหนักและกตัญญูต่อบรรดาธรรมทูตมากมายหลายท่านที่ได้ข้ามน้ำข้ามทะเลมาทำงานในประเทศไทย อบรมเยาวชนมาหลายยุคหลายสมัยตั้งแต่ยังไม่เปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองในประเทศไทย และในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง บรรดาธรรมทูตเหล่านี้หลายท่านได้รับผลกระทบมากมาย ต้องหนีภัยสงคราม ต้องอพยพย้ายโรงเรียนมาเตรไปหัวหิน เพราะทหารญี่ปุ่นขอเข้าใช้อาคารของโรงเรียนเป็นโรงเรียนสอนอเล็กทรอนิกส์ให้กับทหารญี่ปุ่น ซิสเตอร์ที่ประจำอยู่เรียนต้องถูกกักอยู่ในบริเวณ โดยมีทหารญี่ปุ่นเฝ้าดูอยู่

ซิสเตอร์ชาวอเมริกันท่านหนึ่ง ชื่อ ซิสเตอร์เทโอฟัน เวสเตอร์มัน ท่านเสียชีวิตแล้วเมื่อปี ๒๐๐๗ เมื่อมีอายุได้ ๑๐๐ ปี ที่บ้านเรย์นาเชลี เชียงใหม่ท่านได้เล่าให้ผู้เขียนฟัง

■ ในปี ค.ศ. ๑๙๕๕ คณะฯ ได้ก่อตั้งบ้านปิยมาตย์ จังหวัดพะเยา ซึ่งต่อมาปรับเปลี่ยนเป็นโรงเรียนสงเคราะห์เต็มรูปแบบ

■ ปี ค.ศ.๒๐๑๐ เปิดบ้านนานาชาติที่พระตะบอง ประเทศกัมพูชา

ถึงการอบรมของท่านที่ให้กับลูกศิษย์ชาวไทยว่า นอกเหนือจากการสอนภาษาอังกฤษ ซิสเตอร์สอนให้นักเรียนช่วยบรรจूसั่งของที่จะไปมอบให้คนจน - เวลาไปซื้อของ ต้องทอนเงินให้ถูกต้อง ไม่โกงเงินแม่ค้า ถ้าเขานับผิดหรือให้ของเกิน ต้องคืน ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง แม้อันอื่นไม่ทราบ - ท่านเล่าว่า “ฉันไม่ได้มาสอนพวกเธอแค่ความรู้ภาษาอังกฤษ แต่ฉันต้องการสอนให้พวกเธอเป็นคนดีด้วย”

นักบุญอัญญาจลากล่าวไว้ว่า “เริ่มต้นดีเท่านั้น ยังไม่พอ ต้องยืนหยัดมั่นคงตลอดไปด้วย” (อารัมภบท พระวินัย) ของนักบุญอัญญาจลา เสนอวิงวอนเพื่อพวกเราทุกคนให้เป็นคนดีของสังคม มีจิตใจที่พร้อมรับใช้เพื่อนมนุษย์และสังคมรอบข้างอย่างแท้จริง และเราทุกคนมั่นใจได้ว่า นักบุญอัญญาจลาจะอยู่เคียงข้างเราเสมอ เพราะท่านสัญญากับเราว่า “แม่จะอยู่ท่ามกลางเธอเสมอ ช่วยเธอสวดภาวนา ดังนั้น จงให้กำลังใจกันและกัน ให้ดำเนินกิจการที่ได้เริ่มมาแล้วต่อไปด้วยความองอาจกล้าหาญ และในขณะเดียวกัน จงชื่นชมยินดี เพราะไม่ต้องสงสัยเลยว่า สิ่งแม่ได้พูดไว้ก็จะเป็นไปตามนั้น” (คำแนะนำ ประการสุดท้าย) ❀